

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie zażalenia M. J.

na postanowienie Sądu Najwyższego z 13 listopada 2025 r. w sprawie o sygn. I NZ 65/25,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 30 grudnia 2025 r.:

- 1. odrzuca wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego;**
- 2. odrzuca wniosek o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności sędziów Sądu Najwyższego;**
- 3. odrzuca zażalenie;**
- 4. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 13 listopada 2025 r. w sprawie I NZ 65/25, Sąd Najwyższy odrzucił zażalenie M. J. (dalej: „skarżący”) na postanowienie Sądu Najwyższego z 15 września 2025 r. w sprawie I NZ 49/25, odrzucił wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego, odrzucił wniosek o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności sędziów Sądu Najwyższego oraz umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych.

Pismem z 11 grudnia 2025 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) skarżący zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 13 listopada 2025 r., I NZ 49/25, zaskarżając je w całości. Wniósł o uznanie zaskarżonego postanowienia za nieistniejące lub o jego uchylenie, zniesienia postępowania oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa prawnego w niniejszym postępowaniu i kosztów opłat sądowych w przypadku ich poniesienia.

Skarżący w treści zażalenia zawarł wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Najwyższego od rozpoznania niniejszego zażalenia oraz wniosek ewentualny o przeprowadzenie testu bezstronności i niezawisłości w trybie art. 42 ust 3 p.u.s.p., a także wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Złożył wniosek o zawieszenie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny. Na taką ocenę wpływ ma fakt, że został on ujęty w treści zażalenia, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym.

W tym miejscu należy przypomnieć, że w uchwale składu siedmiu z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19 Sąd Najwyższy rozstrzygnął, że wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, zaś sędzia objęty takim wnioskiem może zasiadać w składzie sądu wyznaczonym do jego rozpoznania.

Wypada również przytoczyć treść art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c. Zgodnie tym przepisem niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego niebędącego członkiem składu orzekającego.

Z tożsamyh przyczyn odrzuceniu podlega zawarty w treści zażalenia wniosek ewentualny o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności w trybie art. 42 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz. U. 2024, poz. 334 z późn. zm.).

Odrzucenia wymaga wreszcie samo zażalenie. O rozstrzygnięciu tym przesądza treść art. 394¹ § 1 i § 1¹ k.p.c. Przepis ten stanowi, że zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także na orzeczenie uchylające przez sąd drugiej instancji wyrok sądu pierwszej instancji i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania.

Tak ukształtowana regulacja nie pozostawia wątpliwości, że postanowienie Sądu Najwyższego w kwestii odrzucenia zażalenia nie zostało objęte żadnym szczególnym trybem postępowania zażaleniowego. Z tego względu oczywistą rzeczą jest, że w obecnym stanie prawnym nie ma podstaw do wniesienia tego środka od orzeczenia Sądu Najwyższego w przedmiotowej sprawie. Działanie takie, jeśli strona zdecyduje się na jego podjęcie, musi być więc uznane za prawnie niedozwolone.

W rozpoznawanej sprawie skarżący wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 13 listopada 2025 r., I NZ 65/25, którym odrzucono zażalenie skarżącego na postanowienie Sądu Najwyższego z 15 września 2025 r. w sprawie I NZ 49/25. W takiej sytuacji konieczne staje się stwierdzenie, że zażalenie skarżącego - jako pozbawione podstaw prawnych - nie podlega rozpoznaniu merytorycznemu i wymaga odrzucenia.

Niedopuszczalność zażalenia, a co za tym idzie brak możliwości jego merytorycznego rozpoznania, czyni bezprzedmiotowym rozpatrzenie wniosku o zawieszenie postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 395 § 1 w zw. z art. 397 § 1¹ w zw. z 394¹ § 3 k.p.c., orzeka, jak w sentencji postanowienia.

Konsekwencją odrzucenia zażalenia jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Postępowanie w tym zakresie należy zatem umorzyć na podstawie art. 355 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

[D.Z.]

[a.1]